

HOŘIČSKÝ ZPRAVODAJ

OBECNÍ ÚŘAD HOŘIČKY

ROČNÍK : XVI

příloha

květen 2015

Proč už na Hoříčkách nejsou strašidla, aneb máte rádi pohádky?

(převzato bez redakčních úprav)

Jak často posíláte dopisy? Já vím, v dnešní době SMS zpráv, facebooku, e-mailů a sociálních sítí je to poněkud zvláštní dotaz. I přesto si myslím, že někteří z vás (tak jako já) věří ve zvláštní kouzlo ručně psaných řádků. Já chodím na poštu ráda ještě z jednoho důvodu. Uhodnete, koho tam potkávám?

Díl osmý: Obyvatelé pošty

V budově naší pošty přebývají hned dvě malé postavičky. Jsou to poštovní skřítek Rudolf a poštovní strašidlo Lubomír. Najdete je tady už od roku 1920, kdy naše pošta začínala, a jsou tu dodnes. Oba dva jsou absolutně odlišní jak povahou, tak pracovní náplní. To je asi důvod toho, že se v jedné místnosti nesnesou. Pracují střídavě - na směny. Trochu zlomyslný Lubomír je často úplně nesmyslně přehazuje. A tak nikdy není jisté, s kterým z nich se potkáte. Pojdme se na ně podívat trochu podrobněji.

Poštovní skřítek Rudolf je asi půl metru vysoký, mrštný a stále dobře naladěný. Má-li trochu času, rád sedává na stole a maluje náměty na nové známky. Ty pak posílá svým kolegům skřítkům. Ti je postupně tisknou a uvádějí do prodeje. Volného času ten malý neposeda ale moc nemá. Rozdává plnými hrstmi dobrou náladu. Olizuje a razítkuje obálky, hledá drobné, našeptává správné adresy. Vše možně pomáhá pošťákům i doručovatelkám. Občas najde ztracené zásilky. Také pečlivě bdí nad pohledy a balíčky, které jsou na cestě k adresátovi. Dává pozor, aby dopisy otevíral pouze ten, komu jsou určeny. Je až s podivem, kolik věcí najednou zvládá. Skoro jakoby se dokázal rozdělit a být na mnoha místech najednou. I přesto stíhá vše, co potřebuje.

Poštovní strašidlo Lubomír je téměř přesným protikladem všeho, co dělá Rudolf. Pořád je nabručený, vzteklý a svojí špatnou náladu se snaží přenést i na ostatní. Pomocí svých naschválů kazí den všem zákazníkům pošty. Vpisuje do dopisů, adres a letáků pravopisné chyby. Lehá si na váhu a ztěžuje práci lidem okolo sebe. Svou asi metrovou postavu přesouvá vždy tak, aby co nejvíc překážel. Snaží se, ale jeho práce často přichází nazmar. Jen málokdo si jeho naschvály nechá zkazit náladu. Zato Rudolfovy úsměvy potěší úplně každého.

S dnešním dílem bych všem ráda popřála, aby také vás potěšilo několik řádek od vašich přátel nebo rodiny. Chcete-li naopak vy potěšit ostatní, zkuste místo drahých dáreků obětovat třináct korun za poštovní známku. A jestli jste snad při odesílání toho svého dopisu potkali Lubomíra, nesmutněte. Přece mu neuděláte tu radost. Zkuste to zase příště. Určitě vás dřív nebo později uvítá Rudolfův úsměv...

Hana Smržová

